

Ako sa z politológa stal environmentalista

Pavol Ďuriš je Partizánčan. V súvislosti s jeho nadšením pre vybudovanie nového stromáckeho náučného chodníka v Nitrických vrchoch by sme ho pokojne mohli nazvať aj partizánom. V tomto prekrásnom kúte Slatinskej doliny sa pustil do akejsi partizánskej vojny s byrokraciou. Nie je na to úplne sám, ale je zasa pravdou, keby nebolo jeho „trafenosti“ (v podstate skoro každý partizán bol trafený), ktovie či by sa k nemu pridali ostatní spolurodáci z Klubu Stromu života Sova...

- *Na environmentalistu máš nevšedné vzdelanie a zamestnanie...*

Od malička mám blízky vzťah k prírode, rád ju poznávam a ochraňujem. Aj keď musím priznať, že by ma do nedávna ani nenapadlo, ako všetko sa to vyvinie a pretaví do projektu, do ktorého som sa pustil so stromákmi a turistami. Tento fakt stojí za úvahu... A tak sa z politológa a bezpečnostného analytika stal environmentalista.

- *A prečo Čierna Lehota, ktorá je od Tvojho rodného mesta vzdialená polstovky kilometrov?*

Ako malé dieťa som tu s rodinou strávil najkrajšie detské okamihy a nejedné letné prázdniny. Starám sa tu v podstate o starú sedliacku usadlosť po babke Emke, ku ktorej som mal veľmi blízky a vrúcny vzťah. Nielen jej, ale aj sebe samému som si dal voľakedy sľub, že budem naše rodinné dedičstvo zvelaďovať. Nik vtedy netušil, že sa mi to pretransformuje na životnú filozofiu, ktorá mi tak prirastie k srdcu. Ruka v ruke potom sa už pridalo nielen zvelaďovanie vlastných pozemkov, ale aj okolia, ktoré sa ma bezprostredne dotýka a ktoré chcem urobiť krajším pre nás, pre ľudí a pre prírodu vôbec. V tomto duchu v apríli tohto roku sa nám podarilo so stromákmi vyčistiť dlhoročnú divokú skládku na konci obce, začali sme spoločne obnovovať sušiareň po mojom pradedovi, na ktorej základoch momentálne dokončujeme posedenie pre turistov s nádherným výhľadom na prírodnú rezerváciu Stará Bebrava.

- *Pripravuješ spoločne s ostatnými stromákmi dosť zaujímavý projekt nového náučného chodníka v katastri obce Čierna Lehota o nevšedom vodnom bohatstve Slatinskej doliny. Málokto vie, že tieto zdroje zásobujú pitnou vodou okresy Partizánske, B8novce nad Bebravou, Topolčany, ale j obrovský okres Nitra a časť Trenčianskeho okresu...*

Keďže na chalupe trávim značné množstvo svojho voľného času, nedalo mi nevšimnúť, že v jej okolí sa pristavuje veľa turistov začínajúcich, či končiacich svoje výlety, cyklistov a rodiniek s malými deťmi. Začal som sa zamýšľať nad tým, ako im čas strávený v tejto lokalite vylepšiť tak, aby sa domov vracali obohatení o nový poznatok a dobrý pocit z pekne stráveného dňa. Zo svojich ciest po svete som mal možnosť navštíviť viaceré, podobne pánom Bohom zabudnuté lokality, ktoré prešli svojim úpadkom, dokázali sa postaviť na nohy a v konečnom dôsledku priniesli prácu ľuďom, či aspoň čiastočne prinavrátili život naspäť. Všetky tieto lokality spája jedna a tá istá vec. Identifikovali to, čo je pre ich lokalitu jedinečné a čo sa spája s ich životmi odjakživa. U nás je touto

hodnotou voda a bohatstvo z bebravskej pramennej línie, preto aj ten názov projektu – K prameňom Bebravy.

- *Kto Ti pri príprave projektu najviac pomáha?*

Bez podpory mojich kamarátov z Klubu Stromu života a Klubu slovenských turistov Kamarát z Partizánskeho by to nešlo. Teším sa na spoluprácu s nimi. Každý z nich je v niečom jedinečný a verím, že vo vzájomnom porozumení a komunikácii dotiahneme tento projekt do úspešného konca. Verím, že o konci nebudeme musieť hovoriť a vytvoríme niečo, čo sa nám stane základňou pre trvalo udržateľný rozvoj tohto malého, pekného a romantického miesta, takpovediac na konci sveta.

- *Poznáme trochu aj Tvoje vízie do budúcnosti, najmä čo sa týka zviditeľnenia Čiernej Lehoty ale aj celej Slatinskej doliny. Veríš, že sa ti to s Tvojimi kamarátmi podarí?*

Keby som tomu neveril, asi by som sa do toho nepúšťal, asi ako každý idealista a človek s víziami. V spojení so správnymi a nadšenými ľuďmi pôjde takmer všetko, aj keď to nie vždy bude jednoduché. Na druhej strane sa snažím držať nohami pevne pri zemi, čomu vďačím práve svojim kamarátom a svojim partnerom v projekte.

- *Predsa len si na záver neodpustím otázku: Čo je pre Teba ľahšie – ťažká manuálna práca pri realizácii projektu, alebo byrokracia, ktorá je nevyhnutná aj v prípade pripravovaného projektu?*

Zásadný problém nemám ani s jedným. Som húževnatý človek a keď si niečo zaumiením, tak dám všetko do toho, aby som to dotiahol do úspešného konca. Fyzická námahavá činnosť mi pomáha uvedomiť si seba samého, siahnuť na hranicu svojich fyzických a psychických možností. Zároveň si uvedomiť svoju spätosť s okolím a s matkou prírodou. A byrokracia? Tá musí byť, má svoje opodstatnenie v spoločenskom zriadení, ktoré sme si vybudovali. Som však vďačný za doterajšie vzdelanie a prax, ktoré mi dáva silu, aby som sa aj s týmto nejako popasoval. Úprimne povedané fyzická práca a vízie sú mi skôr bližšími ako byrokracia, ktorá mi zväzuje ruky.

(ab)